

Sygn. akt: I C 1113/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wieliczce Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Paweł Styrna

Protokolant starszy protokolant sądowy Barbara Wiśniewska

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2016 r. w Wieliczce

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. w W.

przeciwko M. A., M. A.

o zapłatę

zasądza solidarnie od M. A. i M. A. na rzecz Banku (...) S.A. w W. kwotę 43.480,73 zł (czterdzieści trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt złotych 73/100) z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty: 40.996,97 zł (czterdzieści tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt sześć złotych 97/100) od dnia 1 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 4617 zł (cztery tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1113/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 listopada 2016 roku

Strona powodowa Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. pozwem z dnia 8 kwietnia 2016 roku wniosła o zasądzenie od pozwanych M. A. i M. A. solidarnie kwoty 43.480,73 złotych z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 40.996,97 złotych od dnia 1 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podano, że strona powodowa udzieliła pozwanym kredytu, którego oni nie spłacili. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się zaś: 40.996,97 złotych tytułem niespłaconego kapitału kredytu, 1.921,19 złotych tytułem odsetek umownych liczonych od kwoty należności głównej, co do której pozwani nie opóźnili się ze spełnieniem świadczenia, naliczanych od dnia 30 września 2014 roku do dnia 28 grudnia 2015 roku, 562,57 złotych tytułem odsetek umownych karnych, naliczanych od części należności głównej, co do której pozwani opóźnili się ze spełnieniem świadczenia, naliczanych od 29 grudnia 2015 roku do 31 marca 2016 roku (k. 2-4).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 14 kwietnia 2016 roku referendarz sądowy w tutejszym Sądzie nakazał pozwanym solidarną zapłatę na rzecz strony powodowej kwoty 43.480,73 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 1 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty i kosztami procesu (k. 80).

Pozwani M. A. i M. A. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wnieśli o oddalenie powództwa w całości. Roszczenie przedstawione w pozwie zakwestionowali zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Podważyli legitymację procesową czynną strony powodowej i podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia (k. 88-89).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) roku pozwani zawarli z (...) Bank (...) S.A. z/s w W. (poprzednikiem prawnym strony powodowej) umowę nr (...) o kredyt gotówkowy oraz kartę kredytową, w ramach której bank udzielił pozwany kredyt w wysokości 44.285,70 złotych, a pozwani zobowiązali się do spłaty kredytu wraz z odsetkami i prowizją banku w 84 miesięcznych ratach kapitałowo – odsetkowych w wysokości po 772,62 złotych, począwszy od dnia(...) roku.

Dowody: - odpis umowy (k. 5-9);

- odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS (k. 66-77).

Do chwili wniesienia przez stronę powodową pozwu w niniejszej sprawie pozwani na poczet spłaty kredytu uiszcili na rzecz strony powodowej w nieregularnie uiszczanych częściach kwotę 7.967,44 złotych, z czego 3.288,73 złotych zostało zaliczone na spłatę kapitału kredytu. W dniu (...) roku uprawniony pracownik strony powodowej sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych banku, stwierdzając, iż na dzień wystawienia wyciągu zobowiązanie pozwanych wobec strony powodowej wynikające z umowy kredytu z(...) roku wynosiło 43.480,73 złotych, z czego kwota 40.996,97 złotych stanowiła niespłacony kapitał kredytu, kwota 1.921,19 złotych stanowiła odsetki umowne liczone od kwoty należności głównej, co do której pozwani nie opóźnili się ze spełnieniem świadczenia, naliczane od dnia(...) roku do dnia (...) roku, a kwota 562,57 złotych stanowiła odsetki umowne karne, naliczone od części należności głównej, co do której pozwani opóźnili się ze spełnieniem świadczenia, naliczane od (...) roku do (...) roku.

Dowody: - historia spłat kredytu (k. 129-130);

- wyciąg z ksiąg rachunkowych banku (k. 11).

Pismami datowanymi na 9 listopada 2015 roku strona powodowa wypowiedziała pozwany umowę kredytu z 29 września 2014 roku.

Dowody: pisma strony pozwanej z 9 listopada 2015 roku (k. 131-132).

Stan faktyczny niniejszej sprawy został w większości ustalony na podstawie dokumentów prywatnych, które były czytelne i podpisane, umożliwiły Sądowi zapoznanie się z treścią oświadczeń woli lub wiedzy osób, które na dokumentach położyły swe podpisy. Uwaga odnosząca się do podpisania dokumentów nie odnosi się rzecz jasna do tych dokumentów wygenerowanych z informatycznych nośników danych banku, które z mocy przepisów ustawy – Prawo bankowe nie wymagają podpisu własnoręcznego. Autentyczność dokumentów przedłożonych do akt nie była kwestionowana przez strony. Sąd oparł się w ustaleniach stanu faktycznego również na dokumencie urzędowym w postaci odpisu pełnego z rejestru przedsiębiorców KRS, Taka moc dowodowa przedłożonego odpisu wynika z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Prawo bankowe, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Pozwana w niniejszej sprawie M. A. słuchana na rozprawie w dniu 18 listopada 2016 roku wprost potwierdziła, że poprzednik prawny strony powodowej jako kredytodawca udostępnił jej i drugiemu z pozwanych ilość pieniędzy wskazaną w umowie kredytu z (...) roku.

W pierwszej kolejności rozważenia wymaga podniesiony przez pozwanych zarzut przedawnienia roszczenia. Zgodnie bowiem z art. 117 §§ 1 i 2 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, co ma ten skutek, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej –

a tego rodzaju roszczenie strona powodowa przedstawiła w pozwie – ustawodawca przewidział trzyletni termin przedawnienia (art. 118 k.c.). Termin ten biegnie przy tym od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 k.c.). Rozkładając na raty zobowiązanie do zwrotu kredytu, strony umowy z (...)roku stworzyły stan, w którym termin wymagalności każdej kolejnej raty przypadał na dzień wskazany w harmonogramie spłat. Według umowy raty miały być płacone do trzeciego dnia każdego kolejnego miesiąca. W takiej sytuacji przedawnienie roszczeń o zapłatę kolejnych rat biegnie z osobna od terminu przewidzianego w umowie na zapłatę każdej kolejnej raty (tak m. in. Sąd Okręgowy w Łodzi w uzasadnieniu wyroku z dnia 10 grudnia 2015 roku, sygn. akt III Ca 1724/15, publ. Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych). Jeśli zatem pierwsza z rat miała zostać zapłacona do dnia 3 listopada 2014 roku, to nie sposób przyjąć, by wnosząc pozew 8 kwietnia 2016 roku strona powodowa uczyniła to po upływie terminu przedawnienia choćby części roszczenia wynikającego z umowy kredytu.

Pozwani nie powołali dowodów niweczących twierdzenia strony powodowej o wysokości wierzytelności z tytułu umowy kredytu z (...)roku, w szczególności nie przedstawili dowodów wpłat na poczet spłaty dochodzonych obecnie należności. Analiza stanowiska pozwanych przedstawionego w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwala z resztą na konkluzję, iż pozwani dowodów takich nie są w stanie powołać i poprzestają jedynie na kwestionowaniu roszczenia strony powodowej za pomocą zarzutów o charakterze szablonowym, bez wyjaśnienia, dlaczego zarzuty te uważają za słuszne na gruncie niniejszej sprawy. Ponownie można się powołać na zeznanie pozwanej złożone na rozprawie w dniu 18 listopada 2016 roku, kiedy to wprost przyznała ona, że kwota dochodzona przez stronę powodową to właśnie ta część kwoty, której pozwani nie zapłacili na rzecz strony powodowej pomimo tego, że zobowiązali się do tego w umowie z (...)roku. Nie wiadomo zatem, w jaki sposób pozwani chcieli, zgodnie z tym, co zawarli w sprzeciwie od nakazu zapłaty, kwestionować roszczenie strony powodowej tak co do zasady, jak i co do wysokości. O tym, że nie był skuteczny podniesiony przez pozwanych zarzut przedawnienia roszczenia, zostało już wyżej powiedziane, a dla porządku w kontekście ostatniego z zarzutów pozwanych, kwestionującego legitymację procesową czynną strony powodowej, stwierdzić należy, że przedkładając odpis zupełny z rejestru przedsiębiorców KRS strona powodowa należycie wykazała, że w zakresie umowy zawartej z pozwanymi weszła w prawa i obowiązki (...) Bank (...) S.A.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c., obciążając nimi solidarnie pozwanych jako przegrywających. Z tego tytułu pozwani zobowiązani są zwrócić stronie powodowej poniesione przez nią koszty postępowania, na które składają się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 1.000 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika w osobie radcy prawnego w wysokości 3.600 złotych (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat radców prawnych) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych.

S...:

1) (...)

2) (...)

3) (...)